

[Severin Hansen.]

give anledning til mange misforståelser. Bl. a. er det et spørgsmål, om fisken, selvom den, når den afsendes, er anvendelig til menneskeføde, når frem til bestemmelsesstedet i frisk tilstand. Jeg tillader mig at mene, at § 3 indeholder nogle af de vigtigste, mest fundamentale bestemmelser i lovforslaget. Det sker ofte, at der kommer en dårlig kvalitet af fisk frem, og vi må være klar over, at fiskerikontrollen her har en meget stor opgave og et meget stort ansvar; de vanskeligheder, der kan opstå her, må naturligvis overvindes, hvis loven på dette område skal få den betydning, der tilsigtes. Nu kan man jo sige, at det er ikke noget nyt, for vi har en bekendtgørelse af 1945, der er enslydende med bestemmelserne i § 3. Men forskellen er den, at den gældende ordning nu bringes ind i faste lovmæssige rammer.

Lovforslaget er som før sagt meget omfattende; det drejer sig ikke alene om fersk fisk på første eller anden hånd, men også om detailhandelen ude omkring i landet, butikkernes indretning, transporten o. s. v., ikke at forglemme renholdelsen af lokalerne og emballagen, hvori fisken henstår eller opbevares.

§§ 21—38 indeholder bl. a. en hel del bestemmelser, der vedrører hele den danske fiskeindustri, om hvilken man heldigvis kan sige, at den i de senere år har været i meget rig udvikling, så at vor eksport af disse varer år for år er blevet forøget. Bestemmelserne omhandler også hel- og halvkonserver, og en hel del af disse bestemmelser gælder i dag ifølge bekendtgørelser i henhold til loven om ind- og udførsel af fisk, men foreslås nu på visse områder skærpet.

Noget helt nyt er, at fiskemelsfabrikkerne kommer ind under loven. Formålet hermed er at sikre kvaliteten af disse fabrikkers varer, hvilket fiskeriet må være interesseret i.

Lovforslagets § 13 giver mig anledning til at fremsætte nogle bemærkninger. Paragraffen omhandler transport af fisk og fiskevarer. Der står, at fisken ikke må henstå utildækket i sol eller under nedbør; det gælder også under omladning. Denne bestemmelse må man tillægge meget stor betydning. Man ser gang på gang, at fisken henstår under ganske utilbørlige forhold — det gælder ikke mindst på vore jernbanestationer. Der står også i § 13, at fisken skal behandles forsigtigt; det gælder bl. a., når den transporteres med baner og biler o. s. v. Tænk engang, hvad det vil sige, når fisken er pakket omhyggeligt, iset i lag, der dækker hele

kassens indhold, at der kastes rundt med kasserne, som om det var tom emballage, hvilket sker tit og mange gange. Nu ved jeg vel, at togenes afgangstider skal overholdes, og der er ikke altid tid til at behandle disse varer så forsigtigt, som man burde, men man må i virkeligheden kræve, at der bliver taget hensyn dertil, hvis denne lov skal nå det tilsigtede mål.

Man vil se af lovforslaget, at der er lagt overordentlig stor vægt på nedkøling, d. v. s. isning af fisk, for at bevare holdbarhed og kvalitet. Det gælder særligt i den varme tid. Da pålægger man ikke alene handelen, men også fiskerne ude på havet at sørge for, at fisken bliver iset, så at den kan komme frisk frem. Når der iøvrigt står i lovforslaget, at der til isning kun må anvendes ren is, må jeg sige, at dette ikke er tilfredsstillende for mig. For hvad er egentlig ren is? Det kan man diskutere; det er som man ser på det.

Det forekommer mig, at det er naturligt ved et så vigtigt lovforslag som dette, der indeholder så mange nye bestemmelser, at henstille til den højtærede minister, at man går lidt varsomt frem. Det vil med andre ord sige, at man i virkeligheden må lempe sig til den nye ordning, fordi der findes så mange nye regler. Hvis det f. eks. drejer sig om det københavnske fiskemarked, skal der særlig store lempelser til. Jeg må sige, at den højtærede fiskeriminister ikke er nogen bange mand, når han tør fremsætte dette lovforslag, for mange af disse nye bestemmelser er umulige at gennemføre på det københavnske fiskemarked med dets gammeldags og utidssvarende torv, hvor der årlig omsættes for ca. 25 mill. kr. fisk. Det er dog en post blandt levnedsmidlerne, i denne forbindelse letfordærlige varer. Mange af lovforslagets bestemmelser vil komme på tværs af forholdene på Københavns fiskemarked; det gælder bl. a. § 4 og § 13 om opbevaring og transport af fisk, fordi København nu engang er en mellemstation, hvor der i virkeligheden foregår transithandel med videresendelse af fisk, som er tilført det københavnske marked i større mængder, end der kan sælges her.

Bestemmelsen i § 22 omhandler eksportvirksomhederne. § 24 har en regel, der siger, at handelen med fersk, røget og frosset fisk skal ske fra lukkede boder, telte og køretøjer. Det er jo en bestemmelse, der i høj grad rammer Gammel Strand. Nu ved jeg vel, at det er udelukket, som forholdene er, at man kan sælge fersk fisk fra lukkede boder på Gammel Strand, men gælder det også de røgede og frosne varer, eller kan man